

Arrest

nr. 102 727 van 13 mei 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Surinaamse nationaliteit te zijn, op 24 december 2012 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 3 december 2012 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 4 januari 2013 met refertenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gelet op de beschikking van 4 april 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 mei 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat S. COOLEMAN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 11 juni 2012 legden verzoekster en P.D.H., een Belgisch onderdaan, een verklaring tot wettelijke samenwoning af voor de ambtenaar van de burgerlijke stand te Brugge.

1.2. Verzoekster diende op 11 juni 2012, in functie van P.D.H., tevens een aanvraag in tot afgifte van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Europese Unie.

1.3. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding nam op 3 december 2012 de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie

maanden met bevel om het grondgebied te verlaten. Deze beslissing, die verzoekster op 11 december 2012 ter kennis werd gebracht, is gemotiveerd als volgt:

“in uitvoering van artikel 52, §4, 5de lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 11.06.2012 werd ingediend door:

Naam: [F.]

Vooma(a)m(en): [M.C.]

Nationaliteit: Surinaamse

[...]

om de volgende reden geweigerd:

De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie.

Betrokkene heeft niet op afdoende wijze aangetoond een duurzame en stabiele relatie te hebben van tenminste twee jaar met zijn / haar partner, zoals vereist door de wet van 15.12.1980. Betrokkene brengt onvoldoende bewijs aan dat zij als partners één jaar ononderbroken hebben samengeleefd voor de aanvraag of dat zij elkaar tenminste twee jaar kennen en voorafgaand aan de aanvraag drie maal ontmoet hebben en dat deze ontmoetingen in totaal 45 dagen of meer betreffen of dat zij een gemeenschappelijk kind hebben.

Betrokkene legt volgende bewijzen voor:

-Geldoverschrijvingen, met als oudste 25/09/2010: Deze geldoverschrijvingen zijn onvoldoende bewijs van de duurzame en stabiele relatie. Immers, geldstorting bewijzen niet noodzakelijk dat betrokkenen een affectieve relatie hebben. Daarenboven zijn deze overschrijvingen evenmin een voldoende bewijs dat betrokkenen elkaar voorafgaand aan de aanvraag drie maal ontmoet hebben en dat deze ontmoetingen in totaal 45 dagen of meer betreffen.

-Foto's: Deze voorgelegde foto's zijn echter niet voorzien van een datum. Bijgevolg is het onmogelijk te bepalen van wanneer deze dateren en ze kunnen bijgevolg niet als voldoende bewijs van duurzame en stabiele relatie in overweging genomen worden.

-GSM rekeningen, waarvan de vroegste dateert van maart 2010: Echter, deze rekeningen zijn geen bewijs dat betrokkenen elkaar voorafgaand aan de aanvraag drie maal ontmoet hebben en dat deze ontmoetingen in totaal 45 dagen, of meer betreffen.

Er is bijgevolg niet voldaan aan de hierboven vermelde criteria en het recht op verblijf wordt daarom geweigerd aan betrokkene.

Het recht op verblijf wordt daarom geweigerd aan betrokkene.

Aan de betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied van het Rijk te verlaten binnen 30 dagen.”

Dit is de bestreden beslissing.

2. Over de rechtspleging

Verzoekster heeft ervoor geopteerd een syntheseseminarie neer te leggen. Overeenkomstig artikel 39/81, zevende lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), *“doet de Raad uitspraak op basis van de syntheseseminarie behoudens wat de ontvankelijkheid van het beroep en van de middelen betreft en zonder afbreuk te doen aan artikel 39/60”.*

3. Onderzoek van het beroep

3.1. In een enig middel voert verzoekster de schending aan van artikel 40bis, § 2, eerste lid, 2° van de Vreemdelingenwet en van de materiële motiveringsplicht.

In de synthesememorie verschaft zij volgende toelichting:

“De staatssecretaris voor Asiel en Migratie, en voor Maatschappelijke integratie achtte de duurzame en stabiele relatie van verzoekende partij en de heer [D.H.] niet bewezen.

Verzoekende partij voldoet nochtans aan de voorwaarden van artikel 40bis van de wet betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen van 15 december 1980. (art. 40 bis, §2, 2° Vreemdelingenwet)

Bovendien bewijst verzoekende partij dat zij en de heer [D.H.], aan de hand van GSM- facturen en geldoverschrijvingen, elkaar sedert meer dan twee jaar kennen. De GSM- facturen tonen aan dat zij regelmatig contact met elkaar onderhouden. Tot slot hebben zij elkaar in de periode voorafgaand aan de aanvraag meer dan 45 dagen ontmoet, meer zelfs, zij wonen samen te 8000 Brugge, Werfstraat 71.

Om haar verklaringen te staven legt verzoekende partij handgeschreven getuigenissen voor van mensen uit de naaste omgeving van verzoekende partij en de heer [D.H.]. Zij getuigen dat verzoekende partij en de heer [D.H.] een duurzame en stabiele relatie hebben, en dit al ruim vier jaar.

Het partnerschap met een Belg is aldus bewezen.

Verzoekende partij is tevens in staat haar identiteit te bewijzen.

Beiden zijn geen familie van elkaar, noch werd in het verleden een beslissing genomen om

De heer [D.H.] beschikt over voldoende huisvesting, net als over voldoende bestaande en toereikende bestaansmiddelen, en een ziekteverzekering die de risico's van verzoekster dekken.

Mevrouw [M.F.] tevens bijzonder goed geïntegreerd in de Belgische samenleving. Zij werkt momenteel als huishoudhulp te Brugge, bij 'Dienstenaanhuus' CVBA, met zetel te 8310 Brugge, Baron Ruzettelaan 182.

De duurzame en stabiele relatie van verzoekende partij met de heer [D.H.] is aldus voldoende bewezen, en geen ander argument kan een weigering van het verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van een familielid van een burger van de Unie verantwoorden, zodat de beslissing van 3 december 2012 van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, en voor Maatschappelijke Integratie, dient vernietigd te worden.”

3.2. De aangevoerde schending van de materiële motiveringsplicht dient in casu te worden onderzocht in het raam van de toepassing van artikel 40ter iuncto artikel 40bis van de Vreemdelingenwet.

Artikel 40ter van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de familieleden van een Belg, voor zover het betreft:

- de familieleden vermeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° tot 3°, die de Belg begeleiden of zich bij hem voegen;*
- de familieleden vermeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 4° die de ouders zijn van een minderjarige Belg, die hun identiteit aantonen met een identiteitsdocument en die de Belg begeleiden of zich bij hem voegen.*

Voor wat betreft de in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° tot 3° bedoelde familieleden moet de Belgische onderdaan aantonen:

- dat hij over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen beschikt.*

Aan die voorwaarde wordt geacht voldaan te zijn indien de bestaansmiddelen ten minste gelijk zijn aan honderd twintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, § 1, 3° van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie. Bij het beoordelen van deze bestaansmiddelen:

1° wordt rekening gehouden met hun aard en regelmatigheid;

2° worden de middelen verkregen uit de aanvullende bijstandsstelsels, met name het leefloon en de aanvullende gezinsbijslagen, alsook de financiële maatschappelijke dienstverlening en de gezinsbijslagen niet in aanmerking genomen;

3° worden de wachtuitkering en de overbruggingsuitkering niet in aanmerking genomen en wordt de werkloosheidsuitkering enkel in aanmerking genomen voor zover de betrokken echtgenoot of partner kan bewijzen dat hij actief werk zoekt;

– dat hij over behoorlijke huisvesting beschikt die toelaat het familielid of de familieleden, die gevraagd heeft of hebben om zich bij hem te komen voegen, te herbergen en die voldoet aan de voorwaarden die gesteld worden aan een onroerend goed dat wordt verhuurd als hoofdverblijfplaats zoals bepaald in het artikel 2 van Boek III, Titel VIII, Hoofdstuk II, Afdeling 2 van het Burgerlijk Wetboek en over een ziektekostenverzekering beschikt die de risico's in België voor hem en zijn familieleden dekt. De Koning bepaalt, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de wijze waarop de vreemdeling bewijst dat het onroerend goed voldoet aan de gestelde voorwaarden.

Voor wat betreft de in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° bedoelde personen, dienen beide echtgenoten of partners ouder te zijn dan eenentwintig jaar.

Onder de voorwaarden vermeld in artikel 42ter en artikel 42quater kan voor het familielid van een Belg eveneens een einde worden gesteld aan het verblijf wanneer niet meer is voldaan aan de in het tweede lid vastgestelde voorwaarden.”

Artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° tot 3° van de Vreemdelingenwet bepaalt het volgende:

“§ 2

Als familielid van de burger van de Unie worden beschouwd:

1° de echtgenoot of de vreemdeling waarmee een geregistreerd partnerschap werd gesloten dat beschouwd wordt als zijnde gelijkwaardig met het huwelijk in België, die hem begeleidt of zich bij hem voegt;

2° de partner, die hem begeleidt of zich bij hem voegt, met wie de burger van de Unie overeenkomstig een wet een geregistreerd partnerschap heeft gesloten.

De partners moeten aan de volgende voorwaarden voldoen:

a) bewijzen een naar behoren geattesteerde duurzame en stabiele partnerrelatie te onderhouden.

Het duurzaam en stabiel karakter van deze relatie is aangetoond:

– indien de partners bewijzen gedurende minstens één jaar, voorafgaand aan de aanvraag, onafgebroken in België of een ander land te hebben samengewoond;

– ofwel indien de partners bewijzen dat zij elkaar sedert ten minste twee jaar, voorafgaand aan de aanvraag, kennen en het bewijs leveren dat zij regelmatig, telefonisch, via briefwisseling of elektronische berichten met elkaar contact onderhielden en dat zij elkaar in de twee jaar voorafgaand aan de aanvraag drie maal ontmoet hebben en dat deze ontmoetingen in totaal 45 of meer dagen betreffen;

– ofwel indien de partners een gemeenschappelijk kind hebben;

b) met elkaar komen samenleven;

c) beiden ouder zijn dan eenentwintig jaar;

d) ongehuwd zijn en geen duurzame en stabiele partnerrelatie hebben met een andere persoon;

e) geen personen zijn bedoeld in artikelen 161 tot 163 van het Burgerlijk Wetboek;

f) ten aanzien van geen van beiden een beslissing werd genomen op grond van artikel 167 van het Burgerlijk Wetboek en dit voor zover de beslissing kracht van gewijsde heeft verkregen;

3° de bloedverwanten in neergaande lijn alsmede die van de echtgenoot of partner als bedoeld onder 1° of 2°, beneden de leeftijd van eenentwintig jaar of die te hunnen laste zijn, die hen begeleiden of zich bij hen voegen, voor zover de vreemdeling die vervoegd wordt, zijn echtgenoot of de bedoelde geregistreerde partner over het recht van bewaring beschikt en, indien het recht van bewaring wordt gedeeld, op voorwaarde dat de andere houder van het recht van bewaring zijn toestemming heeft gegeven;”

Artikel 40bis, § 4 van de Vreemdelingenwet stelt voorts:

“§ 4.

De in § 2 bedoelde familieleden die burger van de Unie zijn, hebben het recht de in artikel 40, § 4, eerste lid, 1° en 2°, bedoelde burger van de Unie te begeleiden of zich bij hem te voegen voor een periode van meer dan drie maanden voor zover zij de in artikel 41, eerste lid, bedoelde voorwaarde vervullen. Indien het familieleden betreft die geen burger van de Unie zijn, moeten zij de in artikel 41, tweede lid, bedoelde voorwaarde vervullen.

De in artikel 40, § 4, eerste lid, 2°, bedoelde burger van de Unie moet dan tevens het bewijs leveren dat hij over voldoende bestaansmiddelen beschikt op te voorkomen dat de in § 2 bedoelde familieleden tijdens zijn verblijf ten laste komen van het sociale zekerheidsstelsel van het Rijk, en dat hij over een verzekering beschikt die de ziektekosten van zijn familieleden in het Rijk volledig dekt. In het kader van de evaluatie van de bestaansmiddelen wordt rekening gehouden met de persoonlijke situatie van de burger van de Unie, waarbij ondermeer rekening gehouden wordt met de aard en de regelmaat van diens inkomsten en met het aantal familieleden die te zijnen laste zijn.

De in artikel 40, § 4, eerste lid, 3°, bedoelde burger van de Unie kan zich enkel laten begeleiden of vervoegen door de in § 2, eerste lid, 1° en 2°, bedoelde familieleden, alsmede door zijn kinderen of door de kinderen van de familieleden bedoeld in 1° en 2° die te zijnen laste zijn, voorzover zij al naargelang het geval voldoen aan de in artikel 41, eerste lid of tweede lid bedoelde voorwaarde.”

Artikel 40bis, §§ 2 en 4 van de Vreemdelingenwet, samen met artikel 40ter van dezelfde wet gelezen, voorziet in een verblijfsrecht van meer dan drie maanden voor de vreemdeling die de partner is van een Belgische man, op voorwaarde dat deze vreemdeling en de Belgische man een overeenkomstig de wet geregistreerd partnerschap hebben gesloten en zij een naar behoren geattesteerde duurzame en stabiele relatie hebben, zij met elkaar komen samenleven, zij beiden ouder dan 21 jaar en ongehuwd zijn en geen duurzame en stabiele partnerrelatie hebben met een andere persoon, zij geen personen zijn als bedoeld in de artikelen 161 tot 163 van het Burgerlijk Wetboek en er ten aanzien van geen van beiden een beslissing werd genomen op grond van artikel 167 van het Burgerlijk Wetboek. Tevens moet worden aangetoond dat de Belgische partner beschikt over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen, over een voldoende huisvesting en over een ziektekostenverzekering die de risico's in België dekt. Indien deze voorwaarden niet vervuld worden, kan er overeenkomstig artikel 52, § 4, vijfde lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen een beslissing tot weigering van verblijf getroffen worden overeenkomstig de bijlage 20 die desgevallend een bevel om het grondgebied te verlaten omvat.

In voorliggende zaak heeft verweerder geoordeeld dat verzoekster in gebreke bleef een duurzame en stabiele partnerrelatie met P.D.H. aan te tonen.

De bewijslast inzake het aantonen van een duurzame en stabiele relatie ligt bij de aanvrager. Bij gebrek aan enige reglementaire bepaling aangaande de bewijsstukken die kunnen worden overgelegd is de bewijsvoering vrij. De gemachtigde van de staatssecretaris beschikt echter over een zeer ruime appreciatiebevoegdheid bij de beoordeling van de neergelegde stukken.

De criteria om vast te stellen of een relatie duurzaam en stabiel is zijn wel uitdrukkelijk door de wetgever bepaald.

Het duurzaam en stabiel karakter van deze relatie is aangetoond :

- indien de partners bewijzen gedurende minstens één jaar, voorafgaand aan de aanvraag, onafgebroken in België of een ander land te hebben samengewoond;
- ofwel indien de partners bewijzen dat zij elkaar sedert ten minste twee jaar, voorafgaand aan de aanvraag, kennen en het bewijs leveren dat zij regelmatig, telefonisch, via briefwisseling of elektronische berichten met elkaar contact onderhielden en dat zij elkaar in de twee jaar voorafgaand aan de aanvraag drie maal ontmoet hebben en dat deze ontmoetingen in totaal 45 of meer dagen betreffen;
- ofwel indien de partners een gemeenschappelijk kind hebben.

Verzoekster bracht ter onderbouwing van haar standpunt dat zij een duurzame en stabiele relatie heeft met P.D.H. een aantal foto's, bewijzen van geldstorting en verscheidene telefoonrekeningen aan.

Het staat niet ter discussie dat deze documenten niet toelaten vast te stellen dat verzoekster en P.D.H. een gemeenschappelijk kind hebben of gedurende minstens één jaar, voorafgaand aan de verblijfsaanvraag, onafgebroken in België of een ander land hebben samengewoond.

Verzoekster houdt evenwel voor dat de door haar bij de aanvraag tot afgifte van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Europese Unie gevoegde bewijzen van geldstortingen en de telefoonrekeningen wel toelaten vast te stellen dat zij en P.D.H. elkaar reeds sedert meer dan twee jaar kennen en dat de telefoonrekeningen duidelijk aantonen dat ze regelmatig contact met elkaar onderhielden.

De Raad dient evenwel te benadrukken dat verzoekster om het duurzaam en stabiel karakter van haar relatie aan te tonen aan de hand van het derde criterium in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 2°, a van de Vreemdelingenwet dient te bewijzen dat zij en P.D.H. elkaar sedert ten minste twee jaar voorafgaand aan de aanvraag, kennen “en” het bewijs dient te leveren dat zij regelmatig, telefonisch, via briefwisseling of elektronische berichten met elkaar contact onderhielden “en” dat zij elkaar in de twee jaar voorafgaand aan de aanvraag drie maal ontmoet hebben en dat deze ontmoetingen in totaal vijfenveertig dagen of meer betreffen. Verweerders standpunt dat de bewijzen van geldstortingen en de telefoonrekeningen geen bewijs inhouden van drie aan de verblijfsaanvraag voorafgaande ontmoetingen van in totaal vijfenveertig dagen of meer is niet incorrect. Door louter te beweren dat zij en P.D.H. elkaar verscheidene malen gedurende een periode van meer dan vijfenveertig dagen hebben ontmoet toont zij niet aan dat zij de vereiste bewijzen hiervan heeft aangebracht. Ook door te verklaren dat zij ondertussen reeds een aantal maanden met P.D.H. samenwoont toont zij niet aan dat zij en P.D.H. elkaar “voorafgaand aan de aanvraag” drie maal ontmoet hebben gedurende vijfenveertig dagen of meer en dat verweerder de aangebrachte stukken niet correct beoordeelde.

Voorts zet verzoekster uiteen dat zij haar identiteit kan bewijzen, dat zij geen familie is van P.D.H., dat er in het verleden geen beslissing werd genomen waarbij werd geweigerd om een huwelijk te voltrekken en dat P.D.H. beschikt over voldoende huisvesting, dat hij voldoende bestaansmiddelen heeft en dat hij beschikt over een ziekteverzekering die de risico's van verzoekster dekt. Door toe te lichten dat zij van oordeel is dat een aantal andere voorwaarden die in artikel 40ter iuncto artikel 40bis van de Vreemdelingenwet zijn opgesomd in casu zijn vervuld maakt zij echter niet aannemelijk dat verweerder verkeerd of op kennelijk onredelijke wijze concludeerde dat zij naliet aan te tonen dat zij een stabiele en duurzame relatie heeft met P.D.H.

Verzoekster verwijst verder nog naar een aantal handgeschreven getuigenissen van familieleden, vrienden en kennissen. Er dient evenwel te worden geduïd dat de regelmatigheid van een administratieve beslissing dient te worden beoordeeld in functie van de gegevens waarover het bestuur ten tijde van het nemen van een beslissing kon beschikken. Het bestuur kon op het moment van de totstandkoming van de bestreden beslissing geen rekening houden met deze nieuwe documenten die verzoekster voor het eerst voegt bij haar verzoekschrift. Deze stukken kunnen derhalve niet dienstig worden aangevoerd (RvS 1 september 1999, nr. 81.172, RvS 19 november 2002, nr. 112.681).

De uiteenzetting van verzoekster laat derhalve geenszins toe te concluderen dat de bestreden beslissing is genomen op grond van onjuiste gegevens, op kennelijk onredelijke wijze of met overschrijding van de appreciatiebevoegdheid waarover de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding beschikt.

Een schending van artikel 40bis, § 2, eerste lid, 2° van de Vreemdelingenwet of van de materiële motiveringsplicht wordt niet aangetoond.

Het enig middel is ongegrond.

Verzoekster heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van verzoekster.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien mei tweeduizend dertien door:

dhr. G. DE BOECK,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

G. DE BOECK